

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1151/2012

ze dne 21. listopadu 2012

o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 a čl. 118 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru [\(1\)](#),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů [\(2\)](#),

v souladu s řádným legislativním postupem [\(3\)](#),

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Jakost a rozmanitost produkce Unie v oblasti zemědělství, rybolovu a akvakultury představují jednu z jejích důležitých silných stránek, neboť poskytují konkurenční výhodu producentům z Unie a významným způsobem přispívají k jejímu živocímu kulturnímu a gastronomickému dědictví. Je tomu tak díky dovednostem a odhodlání zemědělců a producentů z Unie, kteří dokázali uchovat tradice při současném zohlednění vývoje nových produkčních metod a materiálu.
- (2) Občané a spotřebitelé v Unii stále více požadují jakostní produkty i produkty tradiční. Záleží jim též na zachování rozmanitosti zemědělské produkce v Unii. Z toho vyplývá poptávka po zemědělských produktech nebo potravinách, u nichž lze rozpoznat specifické vlastnosti, zejména vlastnosti související s jejich zeměpisným původem.
- (3) Producenti mohou nadále produkovat rozmanitou škálu jakostních produktů pouze tehdy, dostane-li se jim za jejich úsilí spravedlivé odměny. To znamená, že musí být schopni informovat kupující a spotřebitele o vlastnostech svých produktů v souladu s podmínkami spravedlivé hospodářské soutěže. To rovněž znamená, že musí být schopni své produkty na trhu správně označit.
- (4) Používání režimů jakosti zaměřených na producenty, které je odměňují za jejich úsilí o rozmanitou škálu jakostních produktů, může prospět hospodářství venkova. Zejména je tomu tak v případě znevýhodněných oblastí, horských oblastí a nejvzdálenějších regionů, kde zemědělství tvoří významnou část hospodářství a kde jsou vysoké výrobní náklady. Takto mohou režimy jakosti přispět k politice rozvoje venkova a doplňovat ji, stejně jako politiky podporující trh a příjmy v rámci společné zemědělské politiky (SZP). Mohou být zejména přínosné pro oblasti, v nichž má odvětví zemědělství větší hospodářský význam, především pro znevýhodněné oblasti.
- (5) Politické priority strategie Evropa 2020 stanovené ve sdělení Komise nazvaném Evropa 2020 – strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění zahrnují jako cíl dosažení konkurenceschopné ekonomiky založené na znalostech a inovacích a podporu ekonomiky s vysokou zaměstnaností, jež se bude vyznačovat sociální a územní soudržností. Politika jakosti zemědělských produktů by proto měla producentům poskytovat vhodné nástroje pro lepší identifikaci a propagaci těch jejich produktů, které mají specifické vlastnosti, a současně chránit tyto producenty před nekalými praktikami.
- (6) Navrhovaný soubor doplňkových opatření by měl respektovat zásady subsidiarity a proporcionality.

- (7) Opatření politiky jakosti zemědělských produktů jsou stanovena v nařízení Rady (EHS) č. 1601/91 ze dne 10. června 1991, kterým se stanoví obecná pravidla pro definici, označování a obchodní úpravu aromatizovaných vín, aromatizovaných, vinných nápojů a aromatizovaných vinných koktejlů (4); ve směrnici Rady 2001/110/ES ze dne 20. prosince 2001 o medu (5), a zejména v článku 2 uvedené směrnice; v nařízení Rady (ES) č. 247/2006 ze dne 30. ledna 2006, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie (6), a zejména v článku 14 uvedeného nařízení; v nařízení Rady (ES) č. 509/2006 ze dne 20. března 2006 o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality (7); v nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (8); v nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (nařízení o jednotné společné organizaci trhů) (9), a zejména v části II hlavě II kapitole I oddíle I a oddíle Ia pododdíle I uvedeného nařízení; v nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů (10) a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin (11).
- (8) Na označování zemědělských produktů a potravin by se měla vztahovat obecná pravidla stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy (12), a zejména ustanovení, jejichž cílem je zabránit takovému označování, které by mohlo zmást spotřebitele nebo je uvést v omyl.
- (9) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o politice jakosti zemědělských produktů označilo za prioritní dosažení větší celkové soudržnosti a důslednosti v politice jakosti zemědělských produktů.
- (10) Režim zeměpisných označení zemědělských produktů a potravin a režim zaručených tradičních specialit mají určité společné cíle a společná ustanovení.
- (11) Unie již po nějakou dobu prosazuje přístup, jehož cílem je zjednodušení právního rámce společné zemědělské politiky. Tento přístup by se měl uplatnit i na nařízení v oblasti politiky jakosti zemědělských produktů, aniž by se přitom zpochybnila specifické vlastnosti těchto produktů.
- (12) Některá nařízení, která tvoří součást politiky jakosti zemědělských produktů, byla v nedávné době přezkoumána, avšak dosud nejsou plně provedena. Z tohoto důvodu by do tohoto nařízení neměla být zahrnuta. Je však možné je začlenit v pozdější fázi, jakmile budou právní předpisy plně provedeny.
- (13) Vzhledem k výše uvedenému by měla být následující ustanovení sjednocena do jednotného právního rámce sestávajícího z nových či aktualizovaných ustanovení nařízení (ES) č. 509/2006 a (ES) č. 510/2006 a z těch ustanovení nařízení (ES) č. 509/2006 a (ES) č. 510/2006, která jsou zachována.
- (14) V zájmu jasnosti a transparentnosti by proto měla být nařízení (ES) č. 509/2006 a (ES) č. 510/2006 zrušena a nahrazena tímto nařízením.
- (15) Oblast působnosti tohoto nařízení by měla být omezena na zemědělské produkty určené k lidské spotřebě uvedené v příloze I Smlouvy a na seznam produktů mimo oblast působnosti uvedené přílohy, které jsou úzce spojené se zemědělskou produkcí nebo s hospodářstvím venkova.
- (16) Pravidla stanovená v tomto nařízení by měla být uplatňována, aniž by to mělo dopad na stávající právní předpisy Unie týkající se vín, aromatizovaných vín, lihovin, produktů ekologického zemědělství a nejvzdálenějších regionů.
- (17) Oblast působnosti označení původu a zeměpisných označení by měla být omezena na produkty, u nichž existuje vnitřní souvislost mezi vlastnostmi produktu nebo potraviny a zeměpisným původem. Zařazení pouze některých typů čokolády mezi cukrářské výrobky, jak tomu je ve stávajícím režimu, je anomálií, kterou je třeba napravit.
- (18) Specifickým cílem ochrany označení původu a zeměpisných označení je zajistit zemědělcům a producentům spravedlivé příjmy získané díky vlastnostem a charakteristikám daného produktu nebo způsobu jeho produkce a poskytovat jasné informace o produktech se specifickými vlastnostmi spojenými se zeměpisným původem, čímž se umožní spotřebitelům činit informovanější rozhodnutí při nákupu.

- (19) Prioritou, jíž lze účinněji dosáhnout na úrovni Unie, je zajistit, aby byla jednotně v celé Unii dodržována práva duševního vlastnictví související s názvy, jež v Unii požívají ochrany.
- (20) Rámec pravidel Unie, který chrání označení původu a zeměpisná označení tím, že stanoví jejich začlenění do rejstříku, usnadňuje rozvoj těchto nástrojů, neboť výsledný jednotnější přístup zajišťuje rovné podmínky hospodářské soutěže mezi producenty produktů nesoucích tato označení a v očích spotřebitelů zvyšuje důvěryhodnost těchto produktů. Je zapotřebí přijmout ustanovení umožňující rozvoj označení původu a zeměpisných označení na úrovni Unie a podporu vytvoření mechanismů pro jejich ochranu ve třetích zemích v rámci Světové obchodní organizace (WTO) nebo vícestranných či dvoustranných dohod, a tím přispět k tomu, aby jakost produktů a způsob jejich produkce byly uznány za činitele přidané hodnoty.
- (21) S ohledem na zkušenosti získané při provádění nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (13) a nařízení (ES) č. 510/2006 je třeba řešit některé problémy, vyjasnit a zjednodušit některá pravidla a zefektivnit postupy tohoto režimu.
- (22) S ohledem na stávající praxi by měly být dále definovány a zachovány dva různé nástroje pro určení souvislosti mezi produktem a jeho zeměpisným původem, a to chráněné označení původu a chráněné zeměpisné označení. Aniž by se změnila koncepce těchto nástrojů, je třeba přijmout určité změny definic, aby se tak lépe zohlednila definice zeměpisných označení stanovená v Dohodě o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví a aby se staly jednoduššími a jasnějšími a hospodářské subjekty jim mohly lépe porozumět.
- (23) Zemědělské produkty nebo potraviny nesoucí takové zeměpisné označení by měly splňovat určité podmínky stanovené ve specifikaci, jako jsou zvláštní požadavky zaměřené na ochranu přírodních zdrojů nebo krajiny v oblasti produkce nebo na zlepšení životních podmínek hospodářských zvířat.
- (24) Aby mohla požívat ochrany na území členských států, měla by být označení původu a zeměpisná označení zapsána pouze na úrovni Unie. S účinností ode dne podání žádosti o takový zápis na úrovni Unie by členské státy měly být schopny poskytnout přechodnou ochranu na vnitrostátní úrovni, aniž by tím ovlivnily obchod uvnitř Unie nebo mezinárodní obchod. Ochrana, kterou poskytuje toto nařízení po provedení zápisu, by měla být rovněž k dispozici pro označení původu a zeměpisná označení třetích zemí, která splňují příslušná kritéria a jsou chráněna ve své zemi původu.
- (25) Postup zápisu do rejstříku na úrovni Unie by měl umožnit všem fyzickým nebo právnickým osobám s oprávněným zájmem z jiného členského státu, než je členský stát žádosti, nebo ze třetí země, aby uplatnily svá práva prostřednictvím vznesení námitek.
- (26) Záznam v rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení by měl také poskytovat informace spotřebitelům a subjektům v oblasti obchodu.
- (27) Unie sjednává se svými obchodními partnery mezinárodní dohody, včetně dohod týkajících se ochrany označení původu a zeměpisných označení. S cílem usnadnit poskytování informací veřejnosti o takto chráněných názvech, a zejména s cílem zajistit ochranu a kontrolu používání takových názvů mohou být tyto názvy zapsány do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení. Nejsou-li v takových mezinárodních dohodách názvy výslovně označeny jako označení původu, měly by být do rejstříku zapsány jako chráněná zeměpisná označení.
- (28) S ohledem na zvláštní povahu chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení by měla být přijata zvláštní ustanovení týkající se označování, která by producentům ukládala povinnost opatřovat obaly odpovídajícími symboly či označeními Unie. V případě názvů Unie by používání těchto symbolů nebo označení mělo být povinné jednak za účelem lepšího seznámení spotřebitelů s touto kategorií produktů a s nimi spojenými zárukami a jednak pro snazší rozeznávání těchto produktů na trhu, čímž se usnadní kontroly. S přihlédnutím k požadavkům WTO by používání těchto symbolů nebo označení mělo být dobrovolné pro zeměpisná označení a označení původu třetích zemí.
- (29) Názvy zařazené do rejstříku by měly být chráněny s cílem zajistit jejich řádné používání a zabránit praktikám, které by mohly spotřebitele uvádět v omyl. Dále by se mělo vyjasnit, jakými prostředky se zajišťuje ochrana zeměpisných označení a označení původu, zejména pokud jde o úlohu seskupení producentů a příslušných orgánů členských států.

- (30) Je třeba stanovit zvláštní odchylky, které umožní, aby byl zapsaný název v přechodných obdobích používán souběžně s dalšími názvy. Tyto odchylky je třeba zjednodušit a vyjasnit. S cílem překonat dočasné obtíže a s ohledem na dlouhodobý cíl, jímž je zajistit, aby všichni producenti dodržovali specifikace, mohou být tyto odchylky uděleny v některých případech na dobu až deseti let.
- (31) Měl by se vyjasnit rozsah ochrany poskytované tímto nařízením, zejména s ohledem na omezení zápisu nových ochranných známek stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (14), jež jsou v rozporu se zápisem chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení, jak je tomu již v případě zápisu nových ochranných známek na úrovni Unie. Takové vyjasnění je rovněž nezbytné v případě držitelů starších práv k duševnímu vlastnictví, zejména těch, která se týkají ochranných známek a homonymních názvů zapsaných jako chráněná označení původu nebo chráněná zeměpisná označení.
- (32) Ochrana označení původu a zeměpisných označení by měla být rozšířena na případy zneužití a napodobení zapsaných názvů zboží a služeb a případy používání názvů připomínajících zapsané názvy a služby, aby se zajistil vysoký stupeň ochrany a aby tato ochrana byla uvedena do souladu s ochranou platnou pro odvětví vína. Pokud jsou produkty s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením použity jako složky, je třeba vzít v úvahu sdělení Komise nazvané „Pokyny pro označování potravin s chráněným označením původu (CHOP) a s chráněným zeměpisným označením (CHZO) používaných jako složky“.
- (33) Názvy, které již byly k 3. lednu 2013 zapsány podle nařízení (ES) č. 510/2006, by měly být nadále chráněny podle tohoto nařízení a měly by být do rejstříku zařazeny automaticky.
- (34) Zvláštním cílem režimu zaručených tradičních specialit je pomáhat producentům tradičních produktů informovat spotřebitele o vlastnostech jejich produktů, které představují přidanou hodnotu. V současném režimu zaručených tradičních specialit je však zapsáno pouze několik názvů, a režim tedy nedokázal využít svého potenciálu. Stávající ustanovení by se proto měla zlepšit, vyjasnit a konkretizovat, tak aby byl režim více srozumitelný, funkční a přitažlivý pro případné žadatele.
- (35) Stávající režim umožňuje zapsat název pro účely identifikace bez výhrady názvu v Unii. Jelikož tato možnost nebyla zúčastněnými stranami správně pochopena a protože funkci identifikace tradičních produktů je možné plnit lépe na úrovni členského státu nebo na regionální úrovni při použití zásady subsidiarity, měla by být tato možnost zrušena. S ohledem na zkušenosti by se měl režim vztahovat pouze na výhradu názvů v celé Unii.
- (36) S cílem zajistit, aby se v rámci režimu zapisovaly názvy skutečných tradičních produktů, je třeba upravit kritéria a podmínky pro zápis názvu, zejména kritéria a podmínky týkající se vymezení pojmu „tradiční“, jenž by měl zahrnovat produkty, které se produkují po značně dlouhou dobu.
- (37) S cílem zajistit, aby zaručené tradiční speciality byly v souladu se svými specifikacemi a byly soudržné, měli by produkt definovat ve specifikaci samotní producenti sdružení do seskupení. Možnost zápisu názvu jako zaručené tradiční speciality do rejstříku by měla být otevřená i producentům ze třetích zemí.
- (38) Aby mohly být názvy zaručených tradičních specialit předmětem výhrady, měly by být zapsány do rejstříku na úrovni Unie. Zápis do rejstříku by měl rovněž poskytovat informace spotřebitelům a subjektům v oblasti obchodu.
- (39) Aby se zabránilo vytváření nerovných podmínek hospodářské soutěže, každý producent, včetně producentů ze třetích zemí, by měl mít možnost používat název zaručené tradiční speciality zapsaný do rejstříku za předpokladu, že dotčený produkt splňuje požadavky příslušné specifikace a producent podléhá systému kontrol. V případě zaručených tradičních specialit vyprodukovaných v Unii by měl být na etiketě použit symbol Unie, který by mělo být možno spojit s označením „zaručená tradiční specialita“.
- (40) Za účelem ochrany názvů zapsaných v rejstříku před zneužitím nebo před praktikami, které by mohly uvádět spotřebitele v omyl, by jejich použití mělo být vyhrazeno.

- (41) V případě názvů již zapsaných do rejstříku podle nařízení (ES) č. 509/2006, které by tedy k 3. lednu 2013 nespádaly do oblasti působnosti tohoto nařízení, by po určité přechodné období měly i nadále platit podmínky použití stanovené v nařízení (ES) č. 509/2006.
- (42) Měl by být zaveden postup, jenž umožní, aby názvy zapsané do rejstříku bez výhrady názvu podle nařízení (ES) č. 509/2006 mohly být zapsány s výhradou názvu.
- (43) Dále je třeba stanovit přechodná opatření použitelná v případě žádostí o zápis, které Komise obdržela před 3. lednem 2013.
- (44) Je třeba zavést druhý stupeň režimů jakosti vycházející z údajů o jakosti, které představují přidanou hodnotu, mohou být sdělovány na vnitřním trhu a mají být uplatňovány dobrovolně. Tyto nepovinné údaje o jakosti by se měly týkat zvláštních horizontálních charakteristik jedné či více kategorií produktů, způsobů hospodaření nebo zpracování, jimiž se vyznačují určité oblasti. Nepovinný údaj o jakosti nazvaný „horský produkt“ zatím tyto podmínky splňuje a bude pro produkt na trhu znamenat přidanou hodnotu. S cílem usnadnit uplatňování směrnice 2000/13/ES a v případech, kdy označení potravin obsahující nepovinné údaje o jakosti, včetně zejména označení „horský produkt“, by mohlo uvést spotřebitele v omyl, může Komise přijmout pokyny.
- (45) S cílem poskytnout producentům v horských oblastech účinný nástroj pro snazší uvádění jejich produktů na trh a omezit skutečná rizika uvádění spotřebitele v omyl, pokud jde o horský původ produktů na trhu, je třeba na úrovni Unie stanovit definici nepovinného údaje o jakosti pro horské produkty. Definice horských oblastí by měla být založena na obecných kritériích klasifikace používaných pro určení horské oblasti v nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EAGGF) [\(15\)](#).
- (46) Přidaná hodnota zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit vychází z důvěry spotřebitele. Její věrohodnost je však podmíněna účinným ověřováním a kontrolami. Uvedené režimy jakosti by měly podléhat systému sledování formou úředních kontrol v souladu se zásadami uvedenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat [\(16\)](#) a měly by zahrnovat systém kontrol ve všech fázích produkce, zpracování a distribuce. S cílem pomoci členským státům lépe uplatňovat ustanovení nařízení (ES) č. 882/2004 v rámci kontroly zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit by měly být v tomto nařízení uvedeny odkazy na nejdůležitější články.
- (47) Aby bylo možné spotřebiteli zaručit specifické vlastnosti spojené se zeměpisnými označeními a zaručenými tradičními specialitami, měly by hospodářské subjekty podléhat systému, který ověří soulad se specifikací produktu.
- (48) S cílem zajistit nestrannost a účinnost příslušných orgánů by tyto orgány měly splňovat řadu kritérií týkajících se fungování. Je třeba zvážit možnost přenesení některých pravomocí k provádění zvláštních kontrolních úkolů na kontrolní subjekty.
- (49) Na akreditaci kontrolních subjektů, jakož i na jejich činnost by se měly použít evropské normy (normy EN) vypracované Evropským výborem pro normalizaci (CEN) a mezinárodní normy vypracované Mezinárodní organizací pro normalizaci (ISO). Akreditace těchto subjektů by měla probíhat v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění produktů na trh [\(17\)](#).
- (50) Informace o kontrolních činnostech ve vztahu k zeměpisným označením a zaručeným tradičním specialitám by měly být součástí víceletých vnitrostátních plánů kontrol a výročních zpráv připravovaných členskými státy v souladu s nařízením (ES) č. 882/2004.
- (51) Členským státům by mělo být umožněno vybírat poplatek určený na pokrytí vynaložených nákladů.
- (52) Stávající pravidla týkající se dalšího používání druhových názvů by měla být vyjasněna tak, aby druhové výrazy, které jsou podobné názvu nebo údaji, který je chráněn nebo vyhrazen, nebo jsou jeho součástí, si svou druhovost zachovaly.
- (53) Datem pro stanovení seniority ochranné známky a označení původu nebo zeměpisného označení by mělo být datum podání žádosti o zápis ochranné známky v Unii nebo v členských státech a datum podání žádosti o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení Komisi.

- (54) V platnosti by měla zůstat ustanovení týkající se zamítnutí nebo koexistence označení původu nebo zeměpisného označení z důvodu konfliktu s předchozí ochrannou známkou.
- (55) Kritéria, podle nichž by měly být pozdější ochranné známky zamítnuty nebo již zapsané známky prohlášeny za neplatné z důvodu konfliktu s předchozím označením původu nebo zeměpisným označením, by měla odpovídat stanovenému rozsahu ochrany označení původu nebo zeměpisného označení.
- (56) Ustanovení režimů stanovující práva duševního vlastnictví, a především ta, která vyplývají z režimu jakosti pro označení původu a zeměpisná označení, nebo ta, která vyplývají z předpisů o ochranných známkách, by neměla být dotčena výhradou názvů a stanovením označení a symbolů podle režimů jakosti pro zaručené tradiční speciality a pro nepovinné údaje o jakosti.
- (57) Je třeba vyjasnit a uznat úlohu seskupení. Seskupení hrají zásadní úlohu v procesu podávání žádostí o zápis názvů označení původu, zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit, jakož i v souvislosti se změnami specifikací a žádostí o zrušení zápisu. Seskupení mohou také vyvíjet činnosti týkající se dohledu nad prosazováním ochrany zapsaných názvů, souladu produkce se specifikací produktu, informování a propagování zapsaného názvu, stejně jako obecně jakékoli činnosti, jejímž cílem je zlepšovat hodnotu zapsaných názvů a účinnost režimů jakosti. Seskupení by dále měla monitorovat postavení produktů na trhu. Tyto činnosti by však neměly umožňovat jednání v rozporu s pravidly hospodářské soutěže neslučitelné s články 101 a 102 Smlouvy ani k takovému jednání vést.
- (58) S cílem zajistit, aby zapsaná označení původu, zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality splňovaly podmínky stanovené tímto nařízením, by žádosti měly být posuzovány vnitrostátními orgány dotyčného členského státu v souladu s minimálními společnými ustanoveními, včetně vnitrostátního námitkového řízení. Komise by měla následně žádosti zkontrolovat, aby bylo zajištěno, že neobsahují zjevné chyby a že bylo zohledněno právo Unie i zájmy zúčastněných stran mimo členský stát žádosti.
- (59) Zápis coby označení původu, zeměpisná označení a coby zaručené tradiční speciality by měl být umožněn i názvům vztahujícím se na produkty pocházející ze třetích zemí, které splňují podmínky stanovené tímto nařízením.
- (60) Symboly, označení a zkratky identifikující účast v režimu jakosti a práva s tím související ve vztahu k Unii by měly být v Unii i ve třetích zemích chráněny s cílem zajistit, aby se používaly na pravých produktech a aby spotřebitelé nebyli uváděni v omyl, pokud jde o vlastnosti produktů. Kromě toho by v zájmu zajištění účinnosti ochrany měla mít Komise přístup k přiměřeným rozpočtovým prostředkům na centrální úrovni v rámci nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) [\(18\)](#) a v souladu s článkem 5 nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky [\(19\)](#).
- (61) Postup při zápisu chráněných označení původu, chráněných zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit do rejstříku, včetně období pro kontrolu a období pro námitky, je třeba zkrátit a zlepšit, zejména pokud jde o rozhodování. Za rozhodování o provedení zápisu by měla odpovídat Komise, které by za určitých okolností byly nápomocny členské státy. Měly by být stanoveny postupy, které by umožnily změnit specifikace produktu i po jeho zápisu a zrušit zapsané názvy, zejména v případě, kdy produkt již není v souladu s příslušnou specifikací produktu nebo pokud se již název na trhu nepoužívá.
- (62) S cílem usnadnit přeshraniční žádosti o společný zápis chráněných označení původu, chráněných zeměpisných označení nebo zaručených tradičních specialit je třeba stanovit vhodné postupy.

- (63) Za účelem doplnění nebo změny některých jiných než podstatných prvků tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy, pokud jde o doplnění seznamu produktů stanoveného v příloze I tohoto nařízení; stanovení omezení a odchylek, pokud jde o určování původu krmiva v případě označení původu; stanovení pravidel omezujících informace obsažené ve specifikaci produktu; stanovení symbolů Unie; stanovení dalších přechodných pravidel v zájmu ochrany práv a oprávněných zájmů producentů nebo zúčastněných stran; stanovení dalších podrobností týkajících se kritérií způsobilosti pro názvy zaručených tradičních specialit; stanovení podrobných pravidel týkajících se kritérií pro nepovinné údaje o jakosti; vyhrazení dalších nepovinných údajů o jakosti a stanovení a změnu podmínek jejich použití; stanovení odchylek od podmínek použití pojmu „horský produkt“ a stanovení způsobů produkce a dalších kritérií týkajících se používání tohoto nepovinného údaje o jakosti, zejména podmínek, za nichž mohou suroviny nebo krmivo pocházet z jiných než horských oblastí; stanovení dalších pravidel pro určení druhovosti výrazů v Unii; stanovení pravidel pro určování používání názvu odrůdy rostlin nebo plemene zvířat; a stanovení pravidel pro průběh vnitrostátních námitkových řízení v případě společných žádostí týkajících se více než jednoho státního území a pro doplnění pravidel pro postup podávání žádostí, námitkové řízení, postup podávání žádostí o změnu a řízení o zrušení zápisu obecně. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předávány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (64) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení pravidel týkajících se podoby specifikace produktu; stanovení podrobných pravidel týkajících se podoby a obsahu rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných názvů; stanovení technických vlastností symbolů a označení Unie, jakož i pravidel pro jejich používání na produktech, včetně příslušných jazykových znění, jež mají být použita; stanovení a prodloužení přechodného období po dočasné odchylce pro používání chráněných označení původu a chráněných zeměpisných názvů; stanovení podrobných pravidel týkajících se podoby a obsahu rejstříku zaručených tradičních specialit; stanovení pravidel pro ochranu zaručených tradičních specialit; stanovení veškerých opatření týkajících se formulářů, postupů nebo jiných technických podrobností nezbytných k uplatňování hlavy IV; stanovení pravidel pro používání nepovinných údajů o jakosti; stanovení pravidel pro jednotnou ochranu označení, zkratk a symbolů týkajících se režimů jakosti; stanovení podrobných pravidel týkajících se postupů, formy a podání žádostí o zápis a námitek; zamítnutí žádosti o zápis; rozhodnutí o zápisu názvu v případě, že nebylo dosaženo dohody; stanovení podrobných pravidel týkajících se postupů, formy a podání žádosti o změnu; zrušení zápisu chráněného značení původu, chráněného zeměpisného označení nebo zaručené tradiční speciality; a stanovení podrobných pravidel týkajících se postupů a formy řízení o zrušení zápisu, jakož i podávání žádostí o zrušení zápisu. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (20).
- (65) Pokud jde o zřízení a správu rejstříků chráněných označení původu, chráněných zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit uznaných v rámci tohoto režimu; stanovení způsobu zveřejnění názvů a adres subjektů pro certifikaci produktů; a zápis názvu v případě, že není obdrženo žádné podání námitek ani žádné přípustné odůvodněné prohlášení o námitce, nebo v případě, že bylo dosaženo dohody, měla by být Komisi svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty bez použití nařízení (EU) č. 182/2011,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Cíle

1. Cílem tohoto nařízení je pomoci producentům zemědělských produktů a potravin informovat kupující a spotřebitele o vlastnostech svých produktů a potravin a charakteristikách své produkce, čímž se zajistí:

- a) spravedlivá hospodářská soutěž pro zemědělce a producenty zemědělských produktů a potravin s vlastnostmi a charakteristikami představujícími přidanou hodnotu;
- b) dostupnost spolehlivých informací o těchto produktech pro spotřebitele;
- c) dodržování práv duševního vlastnictví a
- d) integrity vnitřního trhu.

Účelem opatření stanovených v tomto nařízení je podpořit zemědělské a zpracovatelské činnosti a systémy hospodaření spojené s produkty vysoké jakosti a přispět tím k naplňování cílů politiky rozvoje venkova.

2. Toto nařízení stanoví režimy jakosti, které představují základ pro určení a tam, kde je to vhodné, ochranu názvů a údajů, které zejména označují nebo popisují zemědělské produkty s:

- a) vlastnostmi představujícími přidanou hodnotu nebo
- b) charakteristikami představujícími přidanou hodnotu a vyplývajícími z metod hospodaření nebo zpracování použitých při jejich produkci nebo z místa jejich produkce či uvádění na trh.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na zemědělské produkty určené k lidské spotřebě uvedené v příloze I Smlouvy a další zemědělské produkty a potraviny uvedené v příloze I tohoto nařízení.

V zájmu zohlednění mezinárodních závazků nebo nových produkčních metod a materiálu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými doplní seznam produktů uvedených v příloze I tohoto nařízení. Tyto produkty musí úzce souviset se zemědělskými produkty nebo s hospodářstvím venkova.

2. Toto nařízení se nevztahuje na lihoviny, aromatizovaná vína ani produkty z vinné révy podle definice v příloze XIb nařízení (ES) č. 1234/2007, s výjimkou vinných octů.

3. Toto nařízení se použije, aniž jsou dotčeny jiné zvláštní předpisy Unie týkající se uvádění produktů na trh, a zejména předpisy o jednotné společné organizaci trhů a o označování potravin.

4. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti [\(21\)](#) se na režimy jakosti stanovené tímto nařízením nevztahuje.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „režimy jakosti“ režimy stanovené podle hlav II, III a IV;
- 2) „seskupením“ sdružení složené převážně z producentů nebo zpracovatelů stejného produktu, bez ohledu na jeho právní formu;
- 3) „tradičním“ prokázané používání na domácím trhu po dobu, jež umožňuje předávání mezi generacemi; tato doba má představovat nejméně 30 let;
- 4) „označením“ jakákoli slova, údaje, ochranné známky, obchodní značky, vyobrazení nebo symboly, které se vztahují k určité potravíně a jsou umístěny na obalu, dokladu, nápisu nebo etiketě, a to i krčkové nebo rukávové, které potravinu provázejí nebo na ni odkazují;
- 5) „specifičností“ ve vztahu k produktu charakteristické produkční vlastnosti, jimiž se produkt jasně odlišuje od jiných podobných produktů stejné kategorie;
- 6) „druhovými výrazy“ názvy produktů, které se staly obecným názvem produktu v Unii, přestože se vztahují k místu, regionu nebo zemi, kde byly produkty původně vyrobeny nebo uvedeny na trh;
- 7) „fází produkce“ produkce, zpracování nebo příprava;
- 8) „zpracovanými produkty“ potraviny získané zpracováním nezpracovaných produktů. Zpracované produkty mohou obsahovat složky, které jsou nezbytné pro jejich výrobu nebo jim dávají specifické vlastnosti.

HLAVA II

CHRÁNĚNÁ OZNAČENÍ PŮVODU A CHRÁNĚNÁ ZEMĚPISNÁ OZNAČENÍ

Článek 4

Cíl

Režim chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení je zřízen s cílem pomoci producentům produktů spojených s určitou zeměpisnou oblastí prostřednictvím:

- a) zajištění spravedlivých výnosů za vlastnosti jejich produktů;
- b) zajištění jednotné ochrany názvů jako práva duševního vlastnictví na území Unie;
- c) poskytování jasných informací spotřebitelům, pokud jde o charakteristiky produktu představující přidanou hodnotu.

Článek 5

Požadavky týkající se označení původu a zeměpisných označení

1. Pro účely tohoto nařízení se „označením původu“ rozumí název, který identifikuje produkt:
 - a) pocházející z určitého místa či regionu nebo ve výjimečných případech z určité země;
 - b) jehož jakost nebo vlastnosti jsou zásadně nebo výlučně dány konkrétním zeměpisným prostředím s jeho vlastními přírodními a lidskými činiteli a
 - c) u něhož všechny fáze produkce probíhají ve vymezené zeměpisné oblasti.
2. Pro účely tohoto nařízení se „zeměpisným označením“ rozumí název, který identifikuje produkt:
 - a) pocházející z určitého místa, regionu nebo země;
 - b) jehož danou jakost, pověst nebo jiné vlastnosti lze přičíst především jeho zeměpisnému původu a
 - c) u něhož alespoň jedna z fází produkce probíhá ve vymezené zeměpisné oblasti.
3. Odchylně od odstavce 1 se za označení původu považují rovněž některé názvy, i když suroviny pro dotyčné produkty pocházejí ze zeměpisné oblasti širší nebo jiné, než je vymezená zeměpisná

oblast, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) je vymezena oblast produkce surovin;
- b) existují zvláštní podmínky produkce surovin;
- c) existuje režim kontroly zajišťující dodržování podmínek uvedených v písmeni b) a
- d) dotyčná označení původu byla uznána za označení původu v zemi původu před 1. květnem 2004.

Pro účely tohoto odstavce lze za suroviny považovat pouze živá zvířata, maso a mléko.

4. Aby bylo možné zohlednit zvláštní povahu produkce produktů živočišného původu, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56 týkající se omezení a odchylek, pokud jde o určování původu krmiva v případě označení původu.

Aby bylo možné zohlednit zvláštní povahu některých produktů nebo oblastí, je dále Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56 týkající se omezení a odchylek, pokud jde o porážku živých zvířat nebo o získávání surovin.

Tato omezení a odchylky zohlední na základě objektivních kritérií jakost nebo užití a uznané know-how nebo přírodní činitele.

Článek 6

Druhovost, překrývání s názvy odrůd rostlin a plemen zvířat, homonymními názvy a ochrannými známkami

1. Jako chráněná označení původu nebo chráněná zeměpisná označení nelze zapsat druhové výrazy.
2. Název nesmí být zapsán jako označení původu nebo zeměpisné označení, pokud se shoduje s názvem odrůdy rostlin nebo plemene zvířat a mohl by uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečného původu produktu.
3. Název navržený pro zápis, který je zcela nebo částečně homonymní s názvem již zapsaným v rejstříku zřízeném podle článku 11, nesmí být zapsán, pokud v praxi neexistuje dostatečný rozdíl mezi podmínkami místního a tradičního užívání a prezentace později zapsaného homonyma a těmito podmínkami platnými pro název již zapsaný v rejstříku, a to s ohledem na nutnost zajistit, aby se s dotčenými producenty zacházelo rovným způsobem a aby spotřebitelé nebyli uváděni v omyl.

Nesmí být zapsán homonymní název, který uvádí spotřebitele v omyl a vzbuzuje domněnku, že se jedná o produkty pocházející z jiného území, a to ani v případě, že název svým zněním danému území, regionu nebo místu původu příslušných produktů odpovídá.

4. Název navržený pro zápis jako označení původu nebo zeměpisné označení se nezapíše, pokud s ohledem na pověst a proslulost ochranné známky a dobu, po kterou byla užívána, by zápis názvu navrhovaného jako označení původu nebo zeměpisné označení mohl uvést spotřebitele v omyl, pokud jde o skutečnou totožnost produktu.

Článek 7

Specifikace produktu

1. Chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení musí být v souladu se specifikací, která obsahuje alespoň:

- a) název, který má být chráněn jako označení původu nebo zeměpisné označení, v podobě používané při obchodování nebo v běžném jazyce a pouze v jazycích, které jsou nebo byly v minulosti používány k popisu konkrétního produktu ve vymezené zeměpisné oblasti;
- b) popis produktu, případně včetně surovin, a základních fyzikálních, chemických, mikrobiologických nebo organoleptických vlastností produktu;
- c) definici zeměpisné oblasti vymezené s ohledem na souvislost uvedenou v písm. f) bodě i) nebo ii) tohoto odstavce a tam, kde je to vhodné, údaje dokládající splnění požadavků čl. 5 odst. 3;
- d) důkaz, že produkt pochází z vymezené zeměpisné oblasti uvedené v čl. 5 odst. 1 nebo 2;
- e) popis metody získání produktu a případně autentických a neměnných místních metod, jakož i údaje o balení, pokud tak stanoví seskupení žadatelů a ve vztahu k danému produktu dostatečně odůvodní, proč musí být produkt v zájmu zachování jakosti, zajištění původu či zajištění kontroly zabalen ve vymezené zeměpisné oblasti, s ohledem na právo Unie, zejména v oblasti volného pohybu zboží a služeb;
- f) údaje, které dokládají:
 - i) souvislost mezi jakostí nebo vlastnostmi produktu a zeměpisným prostředím podle čl. 5 odst. 1 nebo
 - ii) tam, kde je to vhodné, souvislost mezi danou jakostí, pověstí či jinou vlastností produktu a zeměpisným původem podle čl. 5 odst. 2;
- g) název a adresu orgánů nebo, jsou-li k dispozici, název a adresu subjektů, které ověřují soulad s ustanoveními specifikace produktu podle článku 37, a jejich konkrétní úkoly;
- h) jakékoli zvláštní pravidlo týkající se označování dotyčného produktu.

2. Aby bylo možné zajistit, že specifikace produktu poskytují relevantní a stručné informace, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví pravidla omezující informace obsažené ve specifikaci uvedené v odstavci 1 tohoto článku, pokud je toto omezení nezbytné s cílem zamezit příliš objemným žádostem o zápis.

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví pravidla týkající se podoby specifikace. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 8

Obsah žádosti o zápis

1. Žádost o zápis označení původu nebo zeměpisného označení podle čl. 49 odst. 2 nebo 5 musí obsahovat alespoň:

- a) název a adresu seskupení žadatelů a orgánů nebo, jsou-li k dispozici, název a adresu subjektů, které ověřují soulad s ustanoveními specifikace produktu;
- b) specifikaci produktu podle článku 7;
- c) jednotný dokument obsahující tyto údaje:
 - i) hlavní body obsažené ve specifikaci produktu: název, popis produktu, případně včetně zvláštních pravidel týkajících se balení a označování, a stručné vymezení zeměpisné oblasti,
 - ii) popis souvislosti mezi produktem a zeměpisným prostředím nebo zeměpisným původem podle čl. 5 odst. 1 nebo 2, případně včetně zvláštních údajů týkajících se popisu produktu nebo metody produkce, které souvislost odůvodňují.

Žádost uvedená v čl. 49 odst. 5 musí navíc obsahovat doklad, že název produktu je v zemi původu chráněn.

2. Dokumentace žádosti podle čl. 49 odst. 4 musí obsahovat:

- a) název a adresu seskupení žadatelů;
- b) jednotný dokument podle odst. 1 písm. c) tohoto článku;
- c) prohlášení členského státu, že žádost, kterou seskupení žadatelů předložilo a která je způsobilá pro vyhovění, splňuje podle jeho názoru podmínky tohoto nařízení a předpisů přijatých na jeho základě;
- d) odkaz na zveřejnění specifikace produktu.

Článek 9

Přechodná vnitrostátní ochrana

S účinkem ode dne podání žádosti Komisi, ale pouze na přechodnou dobu, může členský stát poskytnout názvu ochranu podle tohoto nařízení na vnitrostátní úrovni.

Tato vnitrostátní ochrana skončí dnem přijetí rozhodnutí o zápisu do rejstříku podle tohoto nařízení nebo dnem stažení žádosti o zápis.

Pokud název není zapsán podle tohoto nařízení, nese výlučnou odpovědnost za následky takové vnitrostátní ochrany dotčený členský stát.

Opatření přijatá členskými státy podle prvního pododstavce jsou účinná pouze na vnitrostátní úrovni a nemají vliv na obchod uvnitř Unie ani na mezinárodní obchod.

Článek 10

Důvody námitek

1. Odůvodněné prohlášení o námitkách podle čl. 51 odst. 2 je přípustné pouze tehdy, pokud je Komise obdrží ve lhůtě stanovené v uvedeném odstavci a pokud:

- a) prokazuje, že nejsou dodrženy podmínky uvedené v článku 5 a čl. 7 odst. 1;
- b) prokazuje, že zápis navrženého názvu do rejstříku by byl v rozporu s čl. 6 odst. 2, 3 nebo 4;
- c) prokazuje, že zápis navrženého názvu do rejstříku by ohrozil existenci zcela nebo částečně totožného názvu nebo ochranné známky nebo existenci produktů, které byly v souladu s právem uváděny na trh po dobu nejméně pěti let před datem zveřejnění podle čl. 50 odst. 2 písm. a), nebo
- d) uvádí podrobné údaje, z nichž lze vyvodit závěr, že název, o jehož zápis se žádá, je druhovým výrazem.

2. Důvody námitek se posuzují ve vztahu k území Unie.

Článek 11

Rejstřík chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení

1. Komise přijme bez použití postupu podle čl. 57 odst. 2 prováděcí akty o zřízení a správě veřejně přístupného a aktualizovaného rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení uznaných v rámci tohoto režimu.

2. V rejstříku mohou být zapsána zeměpisná označení týkající se produktů ze třetích zemí, která

jsou chráněna v Unii na základě mezinárodní dohody, jíž je Unie smluvní stranou. Nejsou-li v uvedené dohodě tyto názvy výslovně označeny jako chráněná označení původu podle tohoto nařízení, zapisují se do rejstříku jako chráněná zeměpisná označení.

3. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla týkající se podoby a obsahu rejstříku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.
4. Komise zveřejní a pravidelně aktualizuje seznam mezinárodních dohod uvedených v odstavci 2 a seznam zeměpisných označení podle těchto dohod chráněných.

Článek 12

Názvy, symboly a označení

1. Chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení může používat každý hospodářský subjekt, který uvádí na trh produkt, jenž vyhovuje odpovídající specifikaci.
2. Jsou stanoveny symboly Unie určené k propagaci chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení.
3. V případě produktů pocházejících z Unie, které jsou uváděny na trh pod chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením zapsaným do rejstříku v souladu s postupy stanovenými v tomto nařízení, se na etiketě uvedou s nimi související symboly Unie. Ve stejném zorném poli by se měl navíc nacházet i zapsaný název produktu. Na etiketě lze uvést údaj „chráněné označení původu“ nebo „chráněné zeměpisné označení“ nebo odpovídající zkratky „CHOP“ nebo „CHZO“.
4. Kromě toho mohou být na etiketě uvedeny i následující údaje: vyobrazení zeměpisné oblasti původu podle článku 5 a text, grafické znázornění nebo symboly odkazující na členský stát nebo region anebo členský stát i region, v němž tato zeměpisná oblast původu leží.
5. Aniž je dotčena směrnice 2000/13/ES, mohou se společně s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením na etiketách používat i kolektivní zeměpisné známky podle článku 15 směrnice 2008/95/ES.
6. V případě produktů pocházejících ze třetích zemí a uváděných na trh pod názvem zapsaným do rejstříku mohou být na etiketě uvedeny údaje podle odstavce 3 nebo s nimi související symboly Unie.
7. S cílem zajistit, aby byly spotřebiteli sdělovány odpovídající informace, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví symboly Unie.

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví technické vlastnosti symbolů a označení Unie, jakož i pravidla týkající se jejich používání na produktech uváděných na trh pod chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením, včetně pravidel týkajících se příslušných jazykových znění, jež mají být použita. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 13

Ochrana

1. Zapsané názvy jsou chráněny proti:

- a) jakémukoli přímému či nepřímému obchodnímu použití zapsaného názvu pro produkty, na které se zápis nevztahuje, pokud jsou tyto produkty srovnatelné s produkty zapsanými pod tímto názvem nebo pokud je při používání tohoto názvu využívána pověst chráněného názvu, včetně případů, kdy jsou tyto produkty používány jako přísada;
- b) jakémukoli zneužití, napodobení nebo připomenutí, a to i tehdy, je-li uveden skutečný původ produktů nebo služeb nebo je-li chráněný název přeložen nebo doprovázen výrazy jako „druh“, „typ“, „způsob“, „jak se vyrábí v“, „napodobenina“ nebo podobnými výrazy, včetně případů, kdy jsou tyto produkty používány jako přísada;
- c) jakémukoli jinému nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o provenienci, původu, povaze nebo základních vlastnostech produktu, který je použit na vnitřním nebo vnějším obalu, na reklamních materiálech nebo na dokladech týkajících se daného produktu, jakož i proti použití obalů, které by mohly vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu;
- d) všem ostatním praktikám, které by mohly spotřebitele uvést v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu.

V případě, že chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení v sobě obsahuje název produktu, který je považován za druhový, nelze považovat užití tohoto druhového názvu za užití v rozporu s písm. a) nebo b) prvního pododstavce.

2. Chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení nesmějí zdruhovět.

3. Členské státy přijmou vhodná správní a soudní opatření s cílem zabránit neoprávněnému používání chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení podle odstavce 1 u produktů, které jsou produkovány nebo uváděny na trh v daném členském státě, nebo toto neoprávněné používání zastavit.

Za tímto účelem určí členské státy orgány příslušné pro přijímání těchto opatření v souladu s postupy stanovenými jednotlivými členskými státy.

Tyto orgány musí poskytovat odpovídající záruky objektivity a nestrannosti a mít k dispozici kvalifikovaný personál a zdroje nezbytné k výkonu svých funkcí.

Článek 14

Vztahy mezi ochrannými známkami, označeními původu a zeměpisnými označeními

1. Je-li označení původu nebo zeměpisné označení zapsáno do rejstříku podle tohoto nařízení, zamítne se zápis ochranné známky, jejíž používání by bylo v rozporu s čl. 13 odst. 1 a která se týká produktu téhož typu, pokud byla žádost o zápis ochranné známky podána po dni, kdy byla žádost o zápis označení původu nebo zeměpisného označení do rejstříku podána Komisi.

Ochranné známky zapsané v rozporu s prvním pododstavcem se prohlásí za neplatné.

Tento odstavec se použije, aniž je dotčena směrnice 2008/95/ES.

2. Aniž je dotčen čl. 6 odst. 4, ochranná známka, jejíž použití je v rozporu s čl. 13 odst. 1 a o jejíž zápis bylo požádáno, jež je zapsána nebo, umožňují-li to příslušné právní předpisy, zavedena používáním v dobré víře na území Unie přede dnem podání žádosti o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení Komisi, může být pro daný produkt používána a obnovována i nadále

bez ohledu na zápis označení původu nebo zeměpisného označení, pokud neexistují důvody k prohlášení ochranné známky za neplatnou nebo k jejímu zrušení podle nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (22) nebo podle směrnice 2008/95/ES. V takových případech je povoleno používání chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení i používání příslušných ochranných známek.

Článek 15

Přechodná období pro používání chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení

1. Aniž je dotčen článek 14, může Komise přijmout prováděcí akty, kterými stanoví přechodné období v délce až pěti let s cílem umožnit produktům pocházejícím z členského státu nebo jiné třetí země a nesoucím označení, jež sestává z názvu, který je v rozporu s čl. 13 odst. 1, nebo tento název obsahuje, aby i nadále používaly označení, s nímž byly uváděny na trh, za podmínky, že přípustné prohlášení o námitkách podle čl. 49 odst. 3 nebo článku 51 dokládá, že

- a) zápis názvu by ohrozil existenci zcela nebo částečně totožného názvu nebo
- b) tyto produkty byly v souladu s právem uváděny na trh pod tímto názvem na dotyčném území po dobu nejméně pěti let přede dnem zveřejnění podle čl. 50 odst. 2 písm. a).

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

2. Aniž je dotčen článek 14, může Komise přijmout prováděcí akty, kterými prodlouží přechodné období uvedené v odstavci 1 tohoto článku na patnáct let v řádně odůvodněných případech, kdy je prokázáno, že:

- a) označení podle odstavce 1 tohoto článku bylo v souladu s právem používáno nepřetržitě a řádně po dobu nejméně dvaceti pěti let před podáním žádosti o zápis Komisi;
- b) označení podle odstavce 1 tohoto článku nebylo nikdy používáno za účelem využívání pověsti zapsaného názvu a spotřebitel nebyl ani nemohl být uveden v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

3. Při používání označení uvedených v odstavcích 1 a 2 musí být na etiketě jasně a viditelně uvedeno označení země původu.

4. K překonání dočasných obtíží v souvislosti s dosažením dlouhodobého cíle, jímž je zajistit, aby všichni producenti v dané oblasti dodržovali specifikace, může členský stát stanovit přechodné období v délce až deseti let s účinností ode dne podání žádosti Komisi, jestliže dané hospodářské subjekty uváděly dotčené produkty na trh v souladu s právem, používaly dotyčné názvy nepřetržitě nejméně po dobu pěti let před podáním žádosti orgánům tohoto členského státu a tuto skutečnost uvedly ve vnitrostátním námitkovém řízení podle čl. 49 odst. 3.

První pododstavec se použije obdobně na chráněná zeměpisná označení nebo chráněná označení původu týkající se zeměpisné oblasti ve třetí zemi, s výjimkou námitkového řízení.

Tato přechodná období se uvádějí v dokumentaci k žádosti podle čl. 8 odst. 2.

Článek 16

Přechodná ustanovení

1. Názvy zapsané do rejstříku podle čl. 7 odst. 6 nařízení (ES) č. 510/2006 se automaticky zařazují do rejstříku uvedeného v článku 11 tohoto nařízení. Odpovídající specifikace se považují za specifikace podle článku 7 tohoto nařízení. Všechna zvláštní přechodná ustanovení spojená s těmito zápisy se použijí i nadále.
2. V zájmu ochrany práv a oprávněných zájmů producentů nebo zúčastněných stran je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, pokud jde o další přechodná pravidla.
3. Toto nařízení se použije, aniž je dotčeno jakékoli právo na souběžnou existenci uznané podle nařízení (ES) č. 510/2006, pokud jde o označení původu a zeměpisná označení na jedné straně a ochranné známky na straně druhé.

HLAVA III

ZARUČENÉ TRADIČNÍ SPECIALITY

Článek 17

Cíl

Režim pro zaručené tradiční speciality se zřizuje s cílem zachovat tradiční metody produkce a tradiční receptury prostřednictvím pomoci poskytované producentům tradičních produktů při uvádění jejich produktů na trh a informování spotřebitelů o vlastnostech jejich tradičních receptur a produktů představujících přidanou hodnotu.

Článek 18

Kritéria

1. Název je způsobilý k zápisu jako zaručená tradiční specialita, pokud popisuje konkrétní produkt nebo potravinu, které:
 - a) jsou výsledkem způsobu produkce, zpracování nebo složení odpovídajících tradičním postupům pro dotyčný produkt či potravinu nebo
 - b) jsou vyrobeny ze surovin nebo přísad, které jsou tradičně používány.
2. Aby mohl být název zapsán jako zaručená tradiční specialita, musí:
 - a) být tradičně používán jako název konkrétního produktu nebo
 - b) označovat tradiční povahu nebo specifickou vlastnost produktu.
3. Pokud z námitkového řízení podle článku 51 vyplývá, že název je používán rovněž v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, může rozhodnutí o zápisu přijaté v souladu s čl. 52 odst. 3 v zájmu rozlišení srovnatelných produktů nebo produktů s totožným či podobným názvem stanovit, že název zaručené tradiční speciality má být doprovázen slovy „vyrobena v souladu s tradicí“, po nichž bezprostředně následuje název příslušné země nebo regionu.
4. Název nesmí být zapsán, pokud se vztahuje pouze k údajům obecné povahy používaným pro skupinu produktů nebo k údajům stanoveným zvláštními právními předpisy Unie.

5. V zájmu zajištění hladkého fungování režimu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, pokud jde o další podrobnosti týkající se kritérií způsobilosti stanovených v tomto článku.

Článek 19

Specifikace produktu

1. Zaručená tradiční specialita musí být v souladu se specifikací, která musí obsahovat:

- a) název navržený k zápisu v příslušných jazykových zněních;
- b) popis produktu, včetně hlavních fyzikálních, chemických, mikrobiologických nebo organoleptických vlastností, dokládajících jeho specifickou povahu;
- c) popis metody produkce, kterou musí producenti dodržovat, případně včetně povahy a vlastností používaných surovin nebo přísad a způsobu, jakým je produkt připraven, a
- d) hlavní prvky vytvářející tradiční povahu produktu.

2. Aby bylo možné zajistit, že specifikace produktu poskytují relevantní a stručné informace, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví pravidla omezující informace obsažené ve specifikaci podle odstavce 1 tohoto článku, pokud je toto omezení nezbytné s cílem zamezit nadměrně objemným žádostem o zápis.

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví pravidla týkající se podoby specifikace. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 20

Obsah žádosti o zápis

1. Žádost o zápis názvu jako zaručené tradiční speciality podle čl. 49 odst. 2 nebo 5 musí obsahovat:

- a) název a adresu seskupení žadatelů;
- b) specifikaci produktu podle článku 19.

2. Dokumentace žádosti podle čl. 49 odst. 4 musí obsahovat:

- a) prvky uvedené v odstavci 1 tohoto článku a
- b) prohlášení členského státu, že žádost, kterou seskupení předložilo a která je způsobilá pro vyhovění, splňuje podle jeho názoru podmínky tohoto nařízení a předpisů přijatých na jeho základě.

Článek 21

Důvody námitek

1. Odůvodněné prohlášení o námitkách podle čl. 51 odst. 2 je přípustné pouze tehdy, pokud je Komise obdrží před uplynutím stanovené lhůty a pokud:

- a) uvádí řádně podložené důvody, proč je navrhovaný zápis neslučitelný s podmínkami tohoto nařízení, nebo
- b) prokazuje, že daný název je v souladu s právem a je obecně známý a hospodářsky významný pro podobné zemědělské produkty nebo potraviny.

2. Splnění kritérií uvedených v odst. 1 písm. b) se posuzuje ve vztahu k území Unie.

Článek 22

Rejstřík zaručených tradičních specialit

1. Komise přijme bez použití postupu podle čl. 57 odst. 2 prováděcí akty týkající se zřízení a správy veřejně přístupného aktualizovaného rejstříku zaručených tradičních specialit uznaných v rámci tohoto režimu.
2. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla týkající se podoby a obsahu rejstříku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 23

Názvy, symboly a označení

1. Název zapsaný do rejstříku jako zaručená tradiční specialita může používat každý hospodářský subjekt, který uvádí na trh produkt, jenž vyhovuje odpovídající specifikaci.
2. Pro účely propagace zaručených tradičních specialit se stanoví symbol Unie.
3. V případě produktů pocházejících z Unie, které jsou uváděny na trh jako zaručená tradiční specialita zapsaná v souladu s tímto nařízením, musí být symbol uvedený v odstavci 2 zobrazen na etiketě, aniž je dotčen odstavec 4. Ve stejném zorném poli by se měl navíc nacházet i název produktu. Na etiketě může být uvedeno i označení „zaručená tradiční specialita“ nebo odpovídající zkratka „ZTS“.

V případě zaručených tradičních specialit produkovaných mimo Unii je použití symbolu na etiketě nepovinné.

4. S cílem zajistit, aby byly spotřebiteli sdělovány odpovídající informace, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví symbol Unie.

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví technické vlastnosti symbolu Unie a označení, jakož i pravidla týkající se jejich používání na produktech nesoucích název zaručené tradiční speciality, včetně příslušných jazykových znění, jež mají být použita. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 24

Omezení používání zapsaných názvů

1. Zapsané názvy jsou chráněny před jakýmkoli zneužitím, napodobením nebo připomenutím, jakož i před jakýmkoli jinými praktikami, jež by mohly uvést spotřebitele v omyl.
2. Členské státy zajistí, aby obchodní názvy používané na vnitrostátní úrovni neumožňovaly záměnu s názvy, které jsou zapsány.

3. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví pravidla pro ochranu zaručených tradičních specialit. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 25

Přechodná ustanovení

1. Názvy zapsané do rejstříku podle čl. 13 odst. 2 nařízení (ES) č. 509/2006 se automaticky zařazují do rejstříku uvedeného v článku 22 tohoto nařízení. Odpovídající specifikace se považují za specifikace podle článku 19 tohoto nařízení. Všechna zvláštní přechodná ustanovení spojená s těmito zápisy se použijí i nadále.
2. Názvy zapsané v souladu s požadavky stanovenými v čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 509/2006, včetně názvů zapsaných na základě žádostí podle čl. 58 odst. 1 druhého pododstavce tohoto nařízení, mohou být za podmínek stanovených nařízením (ES) č. 509/2006 nadále používány do 4. ledna 2023, pokud členské státy nepoužijí postup stanovený v článku 26 tohoto nařízení.
3. V zájmu ochrany práv a oprávněných zájmů dotčených producentů nebo zúčastněných stran je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví další přechodná pravidla.

Článek 26

Zjednodušený postup

1. Na žádost seskupení může členský stát do 4. ledna 2016 předložit Komisi názvy zaručených tradičních specialit, které jsou zapsané podle čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 509/2006 a jsou v souladu s tímto nařízením.

Před předložením názvu zahájí členský stát námitkové řízení podle čl. 49 odst. 3 a 4.

Pokud se v tomto řízení prokáže, že název je rovněž užíván v souvislosti se srovnatelnými produkty nebo produkty, které mají stejný nebo podobný název, lze název doplnit výrazem označujícím jeho tradiční či specifickou povahu.

Seskupení z třetí země může tyto názvy předložit Komisi buď přímo, nebo prostřednictvím orgánů této třetí země.

2. Komise zveřejní názvy uvedené v odstavci 1 spolu se specifikacemi pro jednotlivé názvy v Úředním věstníku Evropské unie do dvou měsíců po jejich obdržení.

3. Použijí se články 51 a 52.

4. Po skončení námitkového řízení Komise tam, kde je to vhodné, upraví záznamy v rejstříku podle článku 22. Odpovídající specifikace se považují za specifikace podle článku 19.

HLAVA IV

NEPOVINNÉ ÚDAJE O JAKOSTI

Článek 27

Cíl

S cílem usnadnit producentům zemědělských produktů s vlastnostmi nebo charakteristikami představujícími přidanou hodnotu, aby o takových vlastnostech a charakteristikách informovali v rámci vnitřního trhu, se zřizuje režim nepovinných údajů o jakosti.

Článek 28

Vnitrostátní pravidla

Členské státy mohou zachovat vnitrostátní pravidla týkající se nepovinných údajů o jakosti, na které se toto nařízení nevztahuje, jsou-li tato pravidla v souladu s právem Unie.

Článek 29

Nepovinné údaje o jakosti

1. Nepovinné údaje o jakosti musí splňovat tato kritéria:
 - a) údaj se týká určité vlastnosti jedné nebo více kategorií produktů nebo charakteristiky produkce či zpracování ve specifických oblastech;
 - b) použití údaje zvyšuje hodnotu produktu v porovnání s produkty podobného typu a
 - c) údaj má evropský rozměr.
2. Z tohoto režimu jsou vyloučeny nepovinné údaje o jakosti, které popisují technické vlastnosti produktu pro účely provedení povinných obchodních norem a které nejsou určeny k informování spotřebitelů o těchto vlastnostech produktu.
3. V nepovinných údajích o jakosti nejsou obsaženy nepovinné vyhrazené údaje, které podporují a doplňují zvláštní obchodní normy stanovené podle odvětví nebo kategorie produktu.
4. Aby bylo možné zohlednit specifickou povahu některých odvětví i očekávání spotřebitelů, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví prováděcí pravidla týkající se kritérií uvedených v odstavci 1 tohoto článku.
5. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví veškerá opatření týkající se formulářů, postupů nebo jiných technických podrobností nezbytných k uplatňování této hlavy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.
6. Komise při přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů v souladu s odstavci 4 a 5 zohlední všechny příslušné mezinárodní normy.

Článek 30

Vyhrazení a změna

1. S cílem zohlednit očekávání spotřebitelů, vývoj vědeckých a technických poznatků, situaci na trhu a vývoj v oblasti obchodních norem a mezinárodních norem je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými vyhradí další nepovinné

údaje o jakosti a stanoví podmínky jejich použití.

2. V náležitě odůvodněných případech a s cílem zohlednit vhodné použití dalších nepovinných údajů o jakosti je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví změny podmínek použití uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 31

Horský produkt

1. Jako nepovinný údaj o jakosti se zavádí označení „horský produkt“.

Toto označení se použije pouze k popisu produktů určených k lidské spotřebě a uvedených v příloze I Smlouvy, v jejichž případě:

- a) suroviny i krmivo pro hospodářská zvířata pocházejí v zásadě z horských oblastí;
- b) jedná-li se o zpracované produkty, zpracování probíhá rovněž v horských oblastech.

2. Pro účely tohoto článku se horskými oblastmi v Unii rozumějí oblasti vymezené podle čl. 18 odst. 1 nařízení (ES) č. 1257/1999. V případě produktů ze třetích zemí horské oblasti zahrnují oblasti, jež za horské oblasti úředně označila třetí země nebo jež splňují kritéria rovnocenná kritériím stanoveným v čl. 18 odst. 1 nařízení (ES) č. 1257/1999.

3. V náležitě odůvodněných případech a s cílem zohlednit přírodní omezení ovlivňující zemědělskou produkci v horských oblastech je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví výjimky z podmínek použití uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Komisi je zejména svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými stanoví podmínky, za nichž mohou suroviny nebo krmivo pocházet z jiných než horských oblastí, a podmínky, za nichž mohou být produkty zpracovávány mimo horské oblasti ve vymezené zeměpisné oblasti, jakož i vymezení této zeměpisné oblasti.

4. S cílem zohlednit přírodní omezení ovlivňující zemědělskou produkci v horských oblastech je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, pokud jde o stanovení způsobů produkce a další kritéria týkající se používání nepovinného údaje o jakosti uvedeného v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 32

Produkt ostrovního zemědělství

Do 4. ledna 2014 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu shrnující argumenty týkající se nového označení „produkt ostrovního zemědělství“. Toto označení může být použito pouze pro popis produktů určených k lidské spotřebě uvedených v příloze I Smlouvy, jejichž suroviny pocházejí z ostrovů. Aby mohlo být označení použito i pro zpracované produkty, musí jejich zpracování rovněž probíhat na ostrovech, pokud tato skutečnost podstatným způsobem ovlivňuje specifické vlastnosti konečného produktu.

Tato zpráva je v případě nutnosti doplněna o vhodné legislativní návrhy za účelem vyhrazení nepovinného údaje o jakosti „produkt ostrovního zemědělství“.

Článek 33

Omezení použití

1. Nepovinný údaj o jakosti lze použít pouze k popisu produktů, které splňují odpovídající podmínky použití.
2. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví pravidla pro používání nepovinných údajů o jakosti. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 34

Sledování

Členské státy provádějí kontroly na základě analýzy rizik, aby zajistily dodržování požadavků této hlavy, a v případě jejich porušení ukládají vhodné správní sankce.

HLAVA V

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA I

Úřední kontroly chráněných označení původu, chráněných zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit

Článek 35

Oblast působnosti

Ustanovení této kapitoly se použijí na režimy jakosti stanovené v hlavách II a III.

Článek 36

Určení příslušného orgánu

1. V souladu s nařízením (ES) č. 882/2004 členské státy určí orgán nebo orgány příslušné k provádění úředních kontrol za účelem ověření toho, zda jsou dodržovány právní požadavky týkající se režimů jakosti zřízených tímto nařízením.

Postupy a požadavky nařízení (ES) č. 882/2004 se použijí obdobně na úřední kontroly prováděné za účelem ověření dodržování právního požadavku týkajícího se režimů jakosti u všech produktů, na které se vztahuje příloha I tohoto nařízení.

2. Příslušné orgány uvedené v odstavci 1 musí poskytovat náležité záruky objektivitu a nestrannosti a mít k dispozici kvalifikované pracovníky a zdroje nezbytné k plnění svých funkcí.
3. Úřední kontroly zahrnují:
 - a) ověření, zda je produkt v souladu s příslušnou specifikací produktu, a

b) sledování používání zapsaných názvů k popisu produktu uváděného na trh v souladu s článkem 13, pokud jde o názvy zapsané podle hlavy II, a v souladu s článkem 24, pokud jde o názvy zapsané podle hlavy III.

Článek 37

Ověření souladu se specifikací produktu

1. V případě chráněných označení původu, chráněných zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit, jež označují produkty pocházející z Unie, ověřují soulad se specifikací produktu před uvedením produktu na trh:

- a) jeden nebo více příslušných orgánů uvedených v článku 36 tohoto nařízení nebo
- b) jeden nebo více kontrolních subjektů ve smyslu čl. 2 bodě 5 nařízení (ES) č. 882/2004, které působí jako subjekty pro certifikaci produktů.

Náklady na toto ověření souladu se specifikacemi mohou nést hospodářské subjekty, u nichž se tyto kontroly provádějí. Na těchto nákladech se mohou podílet rovněž členské státy.

2. V případě označení původu, zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit, jež označují produkty pocházející ze třetí země, ověřují soulad se specifikacemi před uvedením produktu na trh:

- a) jeden nebo více orgánů veřejné správy určených třetí zemí nebo
- b) jeden nebo více subjektů pro certifikaci produktů.

3. Členské státy zveřejní název a adresu orgánů a subjektů uvedených v odstavci 1 a pravidelně tyto údaje aktualizují.

Komise zveřejní název a adresu orgánů a subjektů uvedených v odstavci 2 a pravidelně tyto údaje aktualizuje.

4. Komise může bez použití postupu podle čl. 57 odst. 2 přijmout prováděcí akty, jimiž stanoví způsob zveřejnění názvů a adres subjektů pro certifikaci produktů uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku.

Článek 38

Dohled nad užíváním názvu na trhu

Členské státy informují Komisi o názvech a adresách příslušných orgánů uvedených v článku 36. Komise názvy a adresy těchto orgánů zveřejní.

Členské státy provádějí kontroly na základě analýzy rizik, aby zajistily dodržování požadavků tohoto nařízení, a v případě jejich porušení přijímají veškerá nezbytná opatření.

Článek 39

Přenesení úkolů příslušnými orgány na kontrolní subjekty

1. Příslušné orgány mohou v souladu s článkem 5 nařízení (ES) č. 882/2004 přenést zvláštní úkoly

týkající se úředních kontrol režimů jakosti na jeden nebo více kontrolních subjektů.

2. Tyto kontrolní subjekty musí být akreditovány v souladu s evropskou normou EN 45011 nebo pokynem ISO/IEC 65 (všeobecné požadavky na orgány provozující systémy certifikace produktů).

3. Akreditaci podle odstavce 2 tohoto článku může provádět pouze:

- a) národní akreditační orgán v Unii v souladu s nařízením (ES) č. 765/2008 nebo
- b) akreditační orgán mimo Unii, který je signatářem mnohostranné dohody o uznávání pod záštitou Mezinárodního akreditačního fóra.

Článek 40

Plánování a vykazování kontrolních činností

1. Členské státy zajistí, aby činnosti na kontrolu povinností podle této kapitoly byla výslovně uvedena v samostatném oddíle víceletých vnitrostátních plánů kontrol v souladu s články 41, 42 a 43 nařízení (ES) č. 882/2004.

2. Výroční zprávy o kontrole povinností stanovených tímto nařízením zahrnují samostatný oddíl obsahující informace stanovené v článku 44 nařízení (ES) č. 882/2004.

KAPITOLA II

Výjimky týkající se některých dřívějších použití

Článek 41

Druhovité výrazy

1. Aniž je dotčen článek 13, nemá toto nařízení vliv na používání výrazů, které jsou v Unii druhové, a to i v případě, že je druhový výraz součástí názvu, který je chráněn v rámci režimu jakosti.

2. Pro určení toho, zda výraz zdruhověl, se přihlíží ke všem relevantním činitelům, zejména:

- a) ke stávající situaci v oblastech spotřeby;
- b) k příslušným vnitrostátním právním aktům nebo právním aktům Unie.

3. V zájmu plné ochrany práv zúčastněných stran je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví další pravidla pro určení druhovosti výrazů uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 42

Odrůdy rostlin a plemena zvířat

1. Toto nařízení nebrání tomu, aby byly na trh uváděny produkty, jejichž označení obsahuje název nebo výraz, který je chráněný nebo vyhrazený v rámci režimu jakosti popsaného v hlavě II, III nebo IV a který obsahuje název odrůdy rostlin nebo plemene zvířat nebo je z něj vytvořen, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) dotyčný produkt uvedenou odrůdu nebo plemeno obsahuje nebo je z nich získán;
- b) spotřebitelé nejsou uváděni v omyl;
- c) použití názvu odrůdy nebo názvu plemene představuje spravedlivou hospodářskou soutěž;
- d) použitím názvu se nevyužívá pověsti chráněného výrazu a
- e) v případě režimu jakosti popsaného v hlavě II byly produkt produkován a uváděn na trh pod uvedeným názvem mimo svou oblast původu přede dnem podání žádosti o zápis zeměpisného označení.

2. V zájmu dalšího objasnění rozsahu práv a svobod provozovatelů potravinářských podniků používat název odrůdy rostlin nebo plemene zvířat uvedených v odstavci 1 tohoto článku je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví pravidla pro určování použití takových názvů.

Článek 43

Vztah k duševnímu vlastnictví

Režimy jakosti uvedené v hlavě III a IV se uplatňují, aniž jsou dotčena pravidla Unie nebo členských států, která upravují duševní vlastnictví, a zejména pravidla týkající se označení původu, zeměpisných označení a ochranných známek, a práva vyplývající z těchto pravidel.

KAPITOLA III

Označení a symboly v rámci režimů jakosti a úloha producentů

Článek 44

Ochrana označení a symbolů

1. Označení, zkratky a symboly odkazující na režimy jakosti mohou být použity pouze v souvislosti s produkty, které byly vyprodukovány v souladu s pravidly režimu jakosti, k němuž se vztahují. Toto platí zejména pro následující označení, zkratky a symboly:

- a) „chráněné označení původu“, „chráněné zeměpisné označení“, „zeměpisné označení“, „CHOP“, „CHZO“ a související symboly podle hlavy II;
- b) „zaručená tradiční specialita“, „ZTS“ a související symbol podle hlavy III;
- c) „horský produkt“ podle hlavy IV.

2. V souladu s článkem 5 nařízení (ES) č. 1290/2005 je možné z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) financovat na ústřední úrovni z podnětu Komise nebo jejím jménem správní podporu týkající se rozvoje, přípravných prací, sledování, správní a právní podpory, právní ochrany, registračních poplatků, poplatků za obnovení, poplatků za sledování ochranných známek, soudních poplatků a jakýchkoli dalších souvisejících opatření nutných k ochraně používání označení, zkratk a symbolů odkazujících na režimy jakosti před zneužitím, napodobením, připomenutím nebo jakýmkoli jinými praktikami, které by mohly uvádět spotřebitele v Unii i ve třetích zemích v omyl.

3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví pravidla pro jednotnou ochranu označení, zkratk a symbolů uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 45

Úloha seskupení

1. Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení o organizacích producentů a meziodvětvových organizacích uvedená v nařízení (ES) č. 1234/2007, je seskupení oprávněno:
 - a) přispívat k zajištění záruk za jakost, dobrou pověst a pravost jejich produktů na trhu sledováním užívání názvu v oblasti obchodu a v případě potřeby informováním příslušných orgánů podle článku 36 nebo jakýchkoli dalších příslušných orgánů v rámci čl. 13 odst. 3;
 - b) činit opatření s cílem zajistit odpovídající právní ochranu chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení a práv duševního vlastnictví, která s těmito označeními přímo souvisejí;
 - c) rozvíjet informační a propagační činnosti zaměřené na informování spotřebitelů o vlastnostech produktu představujících přidanou hodnotu;
 - d) rozvíjet činnosti související se zajištěním souladu produktu s jeho specifikací;
 - e) podnikat kroky ke zlepšení výkonnosti režimu jakosti, včetně rozvíjení poznatků z ekonomické oblasti, provádění ekonomických analýz, šíření ekonomických informací o režimu a poskytování poradenství producentům;
 - f) přijímat opatření ke zvýšení hodnoty produktů a v případě potřeby činit kroky s cílem předcházet nebo bránit opatřením, která nepříznivě ovlivňují nebo by mohla nepříznivě ovlivňovat způsob vnímání těchto produktů.
2. Členské státy mohou podporovat utváření a činnost seskupení na svém území správními prostředky. Členské státy dále sdělují Komisi název a adresu seskupení podle čl. 3 odst. 2. Komise tyto informace zveřejní.

Článek 46

Právo využívat režimy

1. Členské státy zajistí, aby každý hospodářský subjekt, který dodržuje pravidla režimu jakosti stanovená v hlavách II a III, měl nárok na zařazení do ověření souladu zavedeného podle článku 37.
2. Kontrolám stanoveným v kapitole I této hlavy podléhají i hospodářské subjekty, které připravují a skladují produkt uváděný na trh jako zaručená tradiční specialita či jako produkt s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením, nebo hospodářské subjekty, které takové produkty uvádějí na trh.
3. Členské státy zajistí, aby hospodářské subjekty, které chtějí dodržovat pravidla režimu jakosti stanovená v hlavách III a IV, tak mohly činit a aby jim v účasti na režimu nebránily překážky, které jsou diskriminační nebo které nejsou objektivně opodstatněné.

Článek 47

Poplatky

Aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 882/2004, a zejména kapitola VI hlavy II uvedeného nařízení, mohou členské státy vybírat poplatek za účelem uhrazení nákladů na správu režimů jakosti, včetně nákladů na vyřízení žádostí, prohlášení o námitkách, žádostí o změnu specifikace a žádostí o

zrušení zápisu podle tohoto nařízení.

KAPITOLA IV

Postupy podávání žádostí a provádění zápisu označení původu, zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit

Článek 48

Oblast působnosti postupů podávání žádostí

Ustanovení této kapitoly se použijí na režimy jakosti stanovené v hlavách II a III.

Článek 49

Žádost o zápis názvů

1. Žádosti o zápis názvů podle režimů jakosti uvedených v článku 48 mohou podávat pouze seskupení, která se zabývají produkty, jejichž název má být zapsán. V případě názvu „chráněné označení původu“ nebo „chráněné zeměpisné označení“, který označuje přeshraniční zeměpisnou oblast, nebo v případě názvu „zaručené tradiční speciality“ může několik seskupení z různých členských států nebo třetích zemí podat společnou žádost o zápis.

Za seskupení může být považována i jedna fyzická či právnická osoba, pokud se prokáže, že jsou splněny obě tyto podmínky:

- a) dotčená osoba je jediným producentem, který chce žádost podat;
- b) pokud jde o chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení, vymezená zeměpisná oblast má charakteristiky, které jsou zjevně odlišné od charakteristik sousedních oblastí, nebo se vlastnosti daného produktu liší od vlastností produktů produkováných v sousedních oblastech.

2. Pokud se žádost podle režimu stanoveného v hlavě II týká zeměpisné oblasti v členském státě nebo pokud je žádost podle režimu stanoveného v hlavě III připravena seskupením usazeným v členském státě, podává se orgánům daného členského státu.

Členský stát žádost vhodným způsobem přezkoumá, aby ověřil, zda je oprávněná a zda splňuje podmínky příslušného režimu.

3. Členský stát zahájí v rámci přezkumu podle odst. 2 druhého pododstavce tohoto článku vnitrostátní námitkové řízení, kterým se zajistí náležité zveřejnění žádosti a poskytne přiměřená lhůta, během níž může každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která má bydliště nebo je usazena na území tohoto členského státu, podat proti žádosti námitku.

Členský stát posoudí přípustnost námitek obdržených podle režimu stanoveného v hlavě II s ohledem na kritéria uvedená v čl. 10 odst. 1 a přípustnost námitek obdržených podle režimu stanoveného v hlavě III s ohledem na kritéria uvedená v čl. 21 odst. 1.

4. Pokud se členský stát po posouzení všech obdržených námitek domnívá, že požadavky tohoto nařízení jsou splněny, může žádosti vyhovět a předat dokumentaci žádosti Komisi. V tomto případě informuje Komisi o přípustných námitkách obdržených od fyzických nebo právnických osob, které dané produkty uváděly na trh v souladu s právem a používaly dotyčné názvy nepřetržitě po dobu

nejméně pěti let přede dnem zveřejnění podle odstavce 3.

Členský stát zajistí, aby jeho vyhovění žádosti bylo zveřejněno a aby každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem měla možnost odvolání.

Členský stát zajistí zveřejnění znění specifikace produktu, na jehož základě bylo žádosti vyhověno, a zajistí přístup k této specifikaci produktu elektronickou cestou.

V případě chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení zajistí členský stát rovněž náležité zveřejnění znění specifikace produktu, na jehož základě Komise přijme rozhodnutí podle čl. 50 odst. 2.

5. Pokud se žádost podle režimu stanoveného v hlavě II vztahuje k zeměpisné oblasti ve třetí zemi nebo pokud je žádost podle režimu stanoveného v hlavě III připravena seskupením usazeným ve třetí zemi, podává se Komisi, a to buď přímo, nebo prostřednictvím příslušných orgánů dotyčné třetí země.

6. Dokumentace uvedená v tomto článku zaslaná Komisi musí být vyhotovena v některém z úředních jazyků Unie.

7. V zájmu usnadnění postupu podávání žádostí je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví pravidla pro provádění vnitrostátních námitkových řízení v případě společných žádostí týkajících se více než jednoho vnitrostátního území a kterými doplní pravidla pro postup podávání žádostí.

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla ohledně postupů, formy a předkládání žádostí, a to i v případě žádostí týkajících se více než jednoho vnitrostátního území. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 50

Přezkum ze strany Komise a zveřejnění pro účely námitkového řízení

1. Komise vhodným způsobem přezkoumá každou žádost, kterou obdrží podle článku 49, aby ověřila, zda je oprávněná a zda splňuje podmínky příslušného režimu. Doba přezkumu by neměla přesáhnout šest měsíců. V případě překročení této doby Komise písemně informuje žadatele o důvodech prodlení.

Komise alespoň jednou měsíčně zveřejňuje seznam názvů, které jsou předmětem žádostí o zápis, a data podání těchto žádostí.

2. Pokud se Komise na základě přezkumu provedeného podle odst. 1 prvního pododstavce domnívá, že jsou splněny podmínky stanovené v tomto nařízení, zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie:

- a) v případě žádostí podle režimu stanoveného v hlavě II jednotný dokument a odkaz na zveřejnění specifikace produktu;
- b) v případě žádostí podle režimu stanoveného v hlavě III specifikaci.

Článek 51

Námitkové řízení

1. Ve lhůtě tří měsíců ode dne zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie mohou orgány členského státu nebo třetí země anebo fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem a usazená ve třetí zemi podat Komisi námitku.

Každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která je usazena nebo má bydliště v jiném členském státě, než ze kterého byla žádost podána, může podat námitku členskému státu, ve kterém je usazena, ve lhůtě stanovené pro podání námítky podle prvního pododstavce.

Podání námítky musí obsahovat prohlášení, že by žádost mohla znamenat porušení podmínek tohoto nařízení. Podání námítky, které toto prohlášení neobsahuje, je neplatné.

Komise podání námítky neprodleně předá orgánu nebo subjektu, které žádost předložily.

2. Pokud je Komisi podána námitka a do dvou měsíců předloženo příslušné odůvodněné prohlášení o námitce, ověří Komise přípustnost tohoto odůvodněného prohlášení o námitce.

3. Do dvou měsíců od obdržení přípustného odůvodněného prohlášení o námitce vyzve Komise orgán nebo osobu, které námitku podaly, a orgán nebo subjekt, které podaly žádost, aby po přiměřenou dobu v délce nejvýše tří měsíců vedly náležité konzultace.

Orgán nebo osoba, které podaly námitku, a orgán nebo subjekt, které podaly žádost, zahájí tyto náležité konzultace bez zbytečného odkladu. Vzájemně si poskytnou relevantní informace s cílem posoudit, zda žádost o zápis splňuje podmínky tohoto nařízení. Pokud není dosaženo dohody, poskytnou se tyto informace i Komisi.

Během těchto tří měsíců může Komise kdykoli na žádost žadatele prodloužit lhůtu pro konzultace nejvýše o tři měsíce.

4. Jestliže po náležitých konzultacích uvedených v odstavci 3 tohoto článku dojde k podstatné změně údajů zveřejněných v souladu s čl. 50 odst. 2, Komise znovu provede přezkum podle článku 50.

5. Podání námítky, odůvodněné prohlášení o námitce a související dokumenty zaslané Komisi v souladu s odstavci 1 až 4 musí být vyhotoveny v některém z úředních jazyků Unie.

6. S cílem stanovit jasné postupy a lhůty pro podávání námítek je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými doplní pravidla týkající se námitkového řízení.

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla týkající se postupů, formy a předkládání námítek. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 52

Rozhodnutí o zápisu

1. Pokud se Komise na základě informací jí dostupných a vyplývajících z přezkumu provedeného podle čl. 50 odst. 1 prvního pododstavce domnívá, že nebyly splněny podmínky pro zápis, přijme prováděcí akty, kterými žádost zamítne. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

2. Pokud Komise neobdrží žádné podání námitky ani žádné přípustné odůvodněné prohlášení o námitce podle článku 51, přijme bez použití postupu podle čl. 57 odst. 2 prováděcí akty, kterými daný název запиše.

3. Pokud Komise obdrží přípustné odůvodněné prohlášení o námitce, po náležitých konzultacích podle čl. 51 odst. 3 a s přihlédnutím k výsledkům těchto konzultací buď:

- a) v případě, že bylo dosaženo dohody, запиše název prostřednictvím prováděcích aktů přijatých bez použití postupu uvedeného v čl. 57 odst. 2 a v případě potřeby změní informace zveřejněné podle čl. 50 odst. 2 za předpokladu, že tyto změny nejsou podstatné, nebo
- b) v případě, že dohody dosaženo nebylo, přijme prováděcí akty, kterými rozhodne o zápisu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

4. Akty týkající se zápisu a rozhodnutí o zamítnutí žádosti se zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 53

Změna specifikace produktu

1. Seskupení, které má oprávněný zájem, může požádat o schválení změny specifikace produktu.

V žádosti se uvedou požadované změny a jejich odůvodnění.

2. Pokud změna zahrnuje jednu nebo více podstatnějších změn specifikace, řídí se žádost o změnu postupem podle článků 49 až 52.

Pokud jsou však navrhované změny menšího rozsahu, Komise žádost schválí, nebo zamítne. V případě schválení změn, které znamenají změnu prvků uvedených v čl. 50 odst. 2, zveřejní Komise tyto prvky v Úředním věstníku Evropské unie.

Aby určitá změna v rámci režimu jakosti popsaného v hlavě II byla považována za změnu menšího rozsahu, nesmí:

- a) se týkat hlavních vlastností produktu;
- b) měnit souvislost uvedenou v čl. 7 odst. 1 písm. f) bodě i) nebo ii);
- c) zahrnovat změnu názvu produktu nebo jakékoli části tohoto názvu;
- d) se dotýkat vymezené zeměpisné oblasti ani
- e) zpříšňovat omezení obchodu s daným produktem nebo jeho surovinami.

Aby určitá změna v rámci režimu jakosti popsaného v hlavě III byla považována za změnu menšího rozsahu, nesmí:

- a) se týkat hlavních vlastností produktu;
- b) zavádět zásadní změny metody produkce ani
- c) zahrnovat změnu názvu produktu nebo jakékoli části tohoto názvu.

Přezkum žádosti se zaměří na navrhovanou změnu.

3. Za účelem usnadnění administrativního procesu v souvislosti se žádostí o změnu specifikace, včetně situací, kdy změna neznamená žádnou změnu jednotného dokumentu a představuje dočasnou změnu specifikace z důvodu povinných hygienických a rostlinolékařských opatření stanovených orgány veřejné moci, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené

pravomoci v souladu s článkem 56, kterými doplní pravidla pro postup podávání žádostí o změnu specifikace.

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla týkající se postupů, formy a podání žádosti o změnu specifikace. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 54

Zrušení zápisu

1. Komise může z vlastního podnětu nebo na žádost kterékoli fyzické nebo právnické osoby s oprávněným zájmem přijmout prováděcí akty s cílem zrušit zápis chráněného označení původu, chráněného zeměpisného označení nebo zaručené tradiční speciality v těchto případech:

- a) pokud není zajištěn soulad s podmínkami specifikace;
- b) pokud po dobu nejméně sedmi let není na trh uveden žádný produkt nesoucí označení dané zaručené tradiční speciality, dané chráněné označení původu nebo dané chráněné zeměpisné označení.

Komise může zrušit příslušný zápis na žádost producentů produktů uváděných na trh pod zapsaným názvem.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

2. Za účelem zajištění právní jistoty, aby všechny strany měly možnost hájit svá práva a oprávněné zájmy, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými doplní pravidla týkající se postupu zrušení zápisu.

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla ohledně postupů a formy týkajících se zrušení zápisu, jakož i ohledně předkládání žádostí uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

HLAVA VI

PROCESNÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA I

Místní zemědělství a přímý prodej

Článek 55

Podávání zpráv o místním zemědělství a přímém prodeji

Do 4. ledna 2014 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu shrnující argumenty týkající se nového režimu označování týkajícího se názvů „místní zemědělství“ a „přímý prodej“ s cílem pomoci producentům při uvádění jejich produktů na místní trh. Tato zpráva se zaměří na schopnost zemědělců vytvářet přidanou hodnotu k produkci prostřednictvím nového označení a měla by zohlednit další kritéria, jako jsou možnosti snížení emisí uhlíku a odpadu prostřednictvím krátkých výrobních a distribučních řetězců.

Tato zpráva je v případě nutnosti doplněna o vhodné legislativní návrhy na vytvoření režimu označování místního zemědělství a přímého prodeje.

KAPITOLA II

Procedurální pravidla

Článek 56

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle čl. 2 odst. 1 druhého pododstavce, čl. 5 odst. 4, čl. 7 odst. 2 prvního pododstavce, čl. 12 odst. 5 prvního pododstavce, čl. 16 odst. 2, čl. 18 odst. 5, čl. 19 odst. 2 prvního pododstavce, čl. 23 odst. 4 prvního pododstavce, čl. 25 odst. 3, čl. 29 odst. 4, článku 30, čl. 31 odst. 3 a 4, čl. 41 odst. 3, čl. 42 odst. 2, čl. 49 odst. 7 prvního pododstavce, čl. 51 odst. 6 prvního pododstavce, čl. 53 odst. 3 prvního pododstavce a čl. 54 odst. 2 prvního pododstavce je svěřena Komisi na dobu pěti let od 3. ledna 2013. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci podle čl. 2 odst. 1 druhého pododstavce, čl. 5 odst. 4, čl. 7 odst. 2 prvního pododstavce, čl. 12 odst. 5 prvního pododstavce, čl. 16 odst. 2, čl. 18 odst. 5, čl. 19 odst. 2 prvního pododstavce, čl. 23 odst. 4 prvního pododstavce, čl. 25 odst. 3, čl. 29 odst. 4, článku 30, čl. 31 odst. 3 a 4, čl. 41 odst. 3, čl. 42 odst. 2, čl. 49 odst. 7 prvního pododstavce, čl. 51 odst. 6 prvního pododstavce, čl. 53 odst. 3 prvního pododstavce a čl. 54 odst. 2 prvního pododstavce kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 2 odst. 1 druhého pododstavce, čl. 5 odst. 4, čl. 7 odst. 2 prvního pododstavce, čl. 12 odst. 5 prvního pododstavce, čl. 16 odst. 2, čl. 18 odst. 5, čl. 19 odst. 2 prvního pododstavce, čl. 23 odst. 4 prvního pododstavce, čl. 25 odst. 3, čl. 29 odst. 4, článku 30, čl. 31 odst. 3 a 4, čl. 41 odst. 3, čl. 42 odst. 2, čl. 49 odst. 7 prvního pododstavce, čl. 51 odst. 6 prvního pododstavce, čl. 53 odst. 3 prvního pododstavce a čl. 54 odst. 2 prvního pododstavce vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 57

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro politiku jakosti zemědělských produktů. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA III

Zrušující a závěrečná ustanovení

Článek 58

Zrušení

1. Nařízení (ES) č. 509/2006 a (ES) č. 510/2006 se zrušují.

Článek 13 nařízení (ES) č. 509/2006 se však použije i nadále, pokud jde o žádosti týkající se produktů nespádajících do oblasti působnosti hlavy III tohoto nařízení obdržené Komisí přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost.

2. Odkazy na zrušená nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou v příloze II tohoto nařízení.

Článek 59

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Ustanovení čl. 12 odst. 3 a čl. 23 odst. 3 se však použijí ode dne 4. ledna 2016, aniž jsou dotčeny produkty uvedené na trh již před tímto dnem.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 21. listopadu 2012.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

[\(1\)](#) Úř. věst. C 218, 23.7.2011, s. 114.

[\(2\)](#) Úř. věst. C 192, 1.7.2011, s. 28.

[\(3\)](#) Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. září 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. listopadu 2012.

[\(4\)](#) Úř. věst. L 149, 14.6.1991, s. 1.

[\(5\)](#) Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 47.

[\(6\)](#) Úř. věst. L 42, 14.2.2006, s. 1.

[\(7\)](#) Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 1.

[\(8\)](#) Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12.

[\(9\)](#) Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

[\(10\)](#) Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1.

[\(11\)](#) Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 16.

[\(12\)](#) Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29.

[\(13\)](#) Úř. věst. L 208, 24.7.1992, s. 1.

(14) Úř. věst. L 299, 8.11.2008, s. 25.

(15) Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 80.

(16) Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1.

(17) Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30.

(18) Úř. věst. L 277, 21.10.2005, s. 1.

(19) Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 1.

(20) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

(21) Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

(22) Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1.

PŘÍLOHA I

ZEMĚDĚLSKÉ PRODUKTY A POTRAVINY PODLE ČL. 2 Odst. 1

I. Označení původu a zeměpisná označení

- pivo,
- čokoláda a odvozené produkty,
- chléb, pečivo, cukrářské výrobky, cukrovinky, sušenky a ostatní pekařské zboží,
- nápoje vyrobené z rostlinných výtažků,
- těstoviny,
- sůl,
- přírodní gumy a pryskyřice,
- hořčičná pasta,
- seno,
- vonné silice,
- korek,
- košenila,
- květiny a okrasné rostliny,
- bavlna,
- vlna,
- proutí,
- třený len,
- kůže,
- kožešiny,
- perí.

II. Zaručené tradiční speciality

- hotová jídla,
- pivo,
- čokoláda a odvozené produkty,
- chléb, pečivo, cukrářské výrobky, cukrovinky, sušenky a ostatní pekařské zboží,
- nápoje vyrobené z rostlinných výtažků,
- těstoviny,
- sůl.

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA PODLE ČL. 58 ODS. 2

Nariadení (ES) č. 509/2006	Toto nařízení
Čl. 1 odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 1 odst. 2	Čl. 2 odst. 3
Čl. 1 odst. 3	Čl. 2 odst. 4
Čl. 2 odst. 1 písm. a)	Čl. 3 bod 5
Čl. 2 odst. 1 písm. b)	Čl. 3 bod 3
Čl. 2 odst. 1 písm. c)	—
Čl. 2 odst. 1 písm. d)	Čl. 3 bod 2
Čl. 2 odst. 2 první až třetí pododstavec	—
Čl. 2 odst. 2 čtvrtý pododstavec	—
Článek 3	Čl. 22 odst. 1
Čl. 4 odst. 1 první pododstavec	Čl. 18 odst. 1
Čl. 4 odst. 2	Čl. 18 odst. 2
Čl. 4 odst. 3 první pododstavec	—
Čl. 4 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 18 odst. 4
Čl. 5 odst. 1	Článek 43
Čl. 5 odst. 2	Čl. 42 odst. 1
Čl. 6 odst. 1	Čl. 19 odst. 1
Čl. 6 odst. 1 písm. a)	Čl. 19 odst. 1 písm. a)
Čl. 6 odst. 1 písm. b)	Čl. 19 odst. 1 písm. b)
Čl. 6 odst. 1 písm. c)	Čl. 19 odst. 1 písm. c)
Čl. 6 odst. 1 písm. d)	—
Čl. 6 odst. 1 písm. e)	Čl. 19 odst. 1 písm. d)
Čl. 6 odst. 1 písm. f)	—
Čl. 7 odst. 1 a 2	Čl. 49 odst. 1
Čl. 7 odst. 3 písm. a) a b)	Čl. 20 odst. 1 písm. a) a b)
Čl. 7 odst. 3 písm. c)	—
Čl. 7 odst. 3 písm. d)	—
Čl. 7 odst. 4	Čl. 49 odst. 2
Čl. 7 odst. 5	Čl. 49 odst. 3
Čl. 7 odst. 6 písm. a), b) a c)	Čl. 49 odst. 4
Čl. 7 odst. 6 písm. d)	Čl. 20 odst. 2
Čl. 7 odst. 7	Čl. 49 odst. 5
Čl. 7 odst. 8	Čl. 49 odst. 6
Čl. 8 odst. 1	Čl. 50 odst. 1
Čl. 8 odst. 2 první pododstavec	Čl. 50 odst. 2 písm. b)
Čl. 8 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 52 odst. 1
Čl. 9 odst. 1 a 2	Čl. 51 odst. 1
Čl. 9 odst. 3	Čl. 21 odst. 1 a 2
Čl. 9 odst. 4	Čl. 52 odst. 2
Čl. 9 odst. 5	Čl. 51 odst. 3 a 4
Čl. 9 odst. 6	Čl. 51 odst. 5

Článek 10	Článek 54
Článek 11	Článek 53
Článek 12	Článek 23
Čl. 13 odst. 1	—
Čl. 13 odst. 2	—
Čl. 13 odst. 3	—
Čl. 14 odst. 1	Čl. 36 odst. 1
Čl. 14 odst. 2	Čl. 46 odst. 1
Čl. 14 odst. 3	Čl. 37 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 15 odst. 1	Čl. 37 odst. 1
Čl. 15 odst. 2	Čl. 37 odst. 2
Čl. 15 odst. 3	Čl. 39 odst. 2
Čl. 15 odst. 4	Čl. 36 odst. 2
Článek 16	—
Čl. 17 odst. 1 a 2	Čl. 24 odst. 1
Čl. 17 odst. 3	Čl. 24 odst. 2
Článek 18	Článek 57
Čl. 19 odst. 1 písm. a)	—
Čl. 19 odst. 1 písm. b)	Čl. 49 odst. 7 druhý pododstavec
Čl. 19 odst. 1 písm. c)	Čl. 49 odst. 7 první pododstavec
Čl. 19 odst. 1 písm. d)	Čl. 22 odst. 2
Čl. 19 odst. 1 písm. e)	Čl. 51 odst. 6
Čl. 19 odst. 1 písm. f)	Čl. 54 odst. 1
Čl. 19 odst. 1 písm. g)	Čl. 23 odst. 4
Čl. 19 odst. 1 písm. h)	—
Čl. 19 odst. 1 písm. i)	—
Čl. 19 odst. 2	Čl. 25 odst. 1
Čl. 19 odst. 3 písm. a)	—
Čl. 19 odst. 3 písm. b)	Čl. 25 odst. 2
Článek 20	Článek 47
Článek 21	Článek 58
Článek 22	Článek 59
Příloha I	Příloha I (část II)

Nařízení (ES) č. 510/2006

Čl. 1 odst. 1
Čl. 1 odst. 2
Čl. 1 odst. 3
Článek 2
Čl. 3 odst. 1 první pododstavec
Čl. 3 odst. 1 druhý a třetí pododstavec
Čl. 3 odst. 2, 3 a 4
Článek 4
Čl. 5 odst. 1
Čl. 5 odst. 2
Čl. 5 odst. 3
Čl. 5 odst. 4
Čl. 5 odst. 5
Čl. 5 odst. 6
Čl. 5 odst. 7
Čl. 5 odst. 8
Čl. 5 odst. 9 první pododstavec
Čl. 5 odst. 9 druhý pododstavec
Čl. 5 odst. 10
Čl. 5 odst. 11

Toto nařízení

Čl. 2 odst. 1 a 2
Čl. 2 odst. 3
Čl. 2 odst. 4
Článek 5
Čl. 6 odst. 1
Čl. 41 odst. 1, 2 a 3
Čl. 6 odst. 2, 3 a 4
Článek 7
Čl. 3 bod 2 a čl. 49 odst. 1
Čl. 49 odst. 1
Čl. 8 odst. 1
Čl. 49 odst. 2
Čl. 49 odst. 3
Článek 9
Čl. 8 odst. 2
—
—
Čl. 49 odst. 5
Čl. 49 odst. 6
—

Čl. 6 odst. 1 první pododstavec	Čl. 50 odst. 1
Čl. 6 odst. 2 první pododstavec	Čl. 50 odst. 2 písm. a)
Čl. 6 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 52 odst. 1
Čl. 7 odst. 1	Čl. 51 odst. 1 první pododstavec
Čl. 7 odst. 2	Čl. 51 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 7 odst. 3	Článek 10
Čl. 7 odst. 4	Čl. 52 odst. 2 a 4
Čl. 7 odst. 5	Čl. 51 odst. 3 a čl. 52 odst. 3 a 4
Čl. 7 odst. 6	Článek 11
Čl. 7 odst. 7	Čl. 51 odst. 5
Článek 8	Článek 12
Článek 9	Článek 53
Čl. 10 odst. 1	Čl. 36 odst. 1
Čl. 10 odst. 2	Čl. 46 odst. 1
Čl. 10 odst. 3	Čl. 37 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 11 odst. 1	Čl. 37 odst. 1
Čl. 11 odst. 2	Čl. 37 odst. 2
Čl. 11 odst. 3	Čl. 39 odst. 2
Čl. 11 odst. 4	Čl. 36 odst. 2
Článek 12	Článek 54
Čl. 13 odst. 1	Čl. 13 odst. 1
Čl. 13 odst. 2	Čl. 13 odst. 2
Čl. 13 odst. 3	Čl. 15 odst. 1
Čl. 13 odst. 4	Čl. 15 odst. 2
Článek 14	Článek 14
Článek 15	Článek 57
Čl. 16 písm. a)	Čl. 5 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 16 písm. b)	—
Čl. 16 písm. c)	—
Čl. 16 písm. d)	Čl. 46 odst. 7
Čl. 16 písm. e)	—
Čl. 16 písm. f)	Čl. 49 odst. 6
Čl. 16 písm. g)	Čl. 12 odst. 7
Čl. 16 písm. h)	—
Čl. 16 písm. i)	Čl. 11 odst. 3
Čl. 16 písm. j)	—
Čl. 16 písm. k)	Čl. 54 odst. 2
Článek 17	Článek 16
Článek 18	Článek 47
Článek 19	Článek 58
Článek 20	Článek 59
Příloha I a příloha II	Příloha I (část I)